

ΓΝΩΡΙΖΩ ΤΟΝ ΥΜΗΤΤΟ

(ένα βουνό αργοπεθαίνει)

"Ο λαμπρός Υμηττός με τα ματωμένα πλευρά, η παθιασμένη θάλασσα, τα περφήνα χρώματα της Ελλάδας, τα αρώματα της άνοιξης, η ακατανίκητη θλίψη του βραδιού, ο έρωτας μες στα φυλλώματα... Αυτή ήταν η ζωή, η αληθινή ζωή, η μόνη που τον συγκινούσε". Έτσι μας περιγράφει τον Υμηττό ο Γιώργος Θεοτοκάς στο βιβλίο του "Αργώ". Μόνο που τον Υμηττό τον πληγώνουμε καθημερινά και είναι αβέβαιο αν οι μελλοντικές γενιές προλάβουν κάτι εκτός από βράχια και καμμένη γη. Ίσως όμως αν προλάβουμε και τον γνωρίσουμε να τον αγαπήσουμε και ευαισθητοποιηθούμε κι εμείς οι ίδιοι και οι άλλοι. Το σχολείο μας βρίσκεται στους πρόποδες του Υμηττού στην Τερψιθέα Γλυφάδας. Η ματιά μας κάθε μέρα έπεφτε στην πλαγιά του Υμηττού και μελαγχολούσαμε. Πολλές φορές ασυναίσθητα ίσως τραβάγαμε τις κουρτίνες γιατί το θέαμα ήταν γκρίζο και χλωμό. Όμως κάτι μας κέντριζε μέσα μας. Το νιώθαμε δικό μας ακόμα κι έτσι είναι το βουνό μας. Εκεί κάναμε τις βόλτες μας και τις πρώτες αναρχήσεις μέχρι τον Προφήτη Ηλία. Αποφασίσαμε λοιπόν να εκδράμουμε για να τον γνωρίσουμε καλύτερα, να ψάξουμε να βρούμε τις ομορφιές του και να απαλύνουμε τις ασχημίες του. Τα επιμέρους θέματα που αποφασίσαμε ήταν α) η χλωρίδα και η πανίδα του Υμηττού. β) Οικοπεδοποίηση και αυθαίρετη δόμηση. γ) Σήραγγα του Υμηττού - Περιφερειακή λεωφόρος.

Η πρώτη μέρα στο βουνό. Χωριστήκαμε λοιπόν σε 2 ομάδες κι αφού πήραμε φωτογραφικές μηχανές και τεφτέρια μαζί μας ξεχυθήκαμε στο βουνό. Η έκπληξη μας ήταν μεγάλη όταν διαπιστώσαμε ότι υπάρχει ζωή. Χελώνες, σκαντζόχοιροι, μυρμηγκοφωλιές, κελαιδίδια στους θάμνους και στα δέντρα. Φυσικά ήταν Μάης οπότε η φύση ήταν σε πλήρη έξαρση. Εκείνη την ημέρα ψάξαμε να βρούμε και το βοσκό με τα πρόβατα που βλέπαμε καθημερινά απ' την τάξη μας. Όμως για κακή μας τύχη δεν τον συναντήσαμε κι έτσι χάσαμε την ευκαιρία να πάρουμε την πρώτη μας συνέντευξη. Είχαμε λοιπόν χωριστεί σε δύο ομάδες επειδή υπήρχε και έλλειψη φωτογραφικών μηχανών. Η πρώτη ομάδα ασχολήθηκε στο να καταγράψει τη χλωρίδα και πανίδα και η δεύτερη με την αυθαίρετη δόμηση. Πριν γυρίσουμε στο σχολείο μας συζητήσαμε για τα ευρήματά μας και συμφωνήσαμε όλοι ότι η κουβέντα κάτω από τα πεύκα είναι πιό άμεση και πιό αποτελεσματική απ' ότι στην τάξη. Κάπως έτσι τελείωσε η πρώτη μας αναρχήση στο βουνό. Από τότε πραγματοποιήσαμε πάρα πολλές αν και μερικές φορές ήμασταν άτυχοι γιατί μας έπιανε βροχή.

Οι πρώτες ανακοινώσεις για τα ευρήματα.

Αφού ολοκληρώσαμε τις επισκέψεις στο βουνό και εμφανίσαμε και τις φωτογραφίες καθήσαμε και κουβεντιάσαμε αναλυτικά για τα ευρήματά μας. Ξαν βοηθήματα στη δουλειά μας είχαμε το βιβλίο του Γιάννη Σχιζα για τον Υμηττό αλλά και τους χάρτες που έχει εκδώσει η Εταιρεία Περιβάλλοντικής Εκπαίδευσης. Αυτά τα δύο εγχειρίδια μας χρησίμευσαν ιδιαίτερα για να μάθουμε τα ονόματα των φυτών που δεν ξέραμε. Έτσι λοιπόν ανακαλύψαμε την ασφάκα, το σχίνο, το πουρνάρι κ.α. που δεν ξέραμε τα ονόματά τους. Μετά η δεύτερη ομάδα παρουσίασε τη δουλειά της για τα αυθαίρετα. Διαπιστώσαμε όλοι μας ότι στην πλαγιά αυτή του Υμηττού υπάρχουν αρκετά αυθαίρετα κτίσματα από τα οποία τα περισσότερα κατοικούνται. Τα χρησιμοποιούν δηλ. οι άνθρωποι για πρώτη κατοικία. Εκείνη την περίοδο που κουβεντιάζαμε γινόταν ο μεγάλος ντόρος με τις "κατεδαφίσεις αυθαιρέτων". Γεγονός ότι στην κουβέντα που έγινε υπήρχε διχασμός για το τι πρέπει να γίνει.

Σπήλαιο Προφήτη Ηλία. Το ερέθισμα να ασχοληθούμε με το σπήλαιο αυτό ήρθε από τα ίδια τα παιδιά. Υπήρχαν δύο παιδιά στην τάξη που συμμετέχουν σε ομάδα που κάνει εξερευνησεις σε σπήλαια. Έτσι λοιπόν καλέσαμε τον εκπαιδευτή σπηλαιολόγο κ. Ρωμανό Πέτρο να μας αποκαλύψει τα μυστικά του Προφήτη Ηλία. Είναι ένα απ' τα σημαντικότερα σπήλαια όχι μόνο στον Υμηττό αλλά και στην Ελλάδα. Βρίσκεται ακριβώς πάνω από το σχολείο μας. Έχει σταλαχτίτες και σταλαγμίτες αλλά η φήμη του σπηλαίου είναι κυρίως για τους σταλαγμίτες που φτάνουν και τα 8 μ. Εκείνο το απόγευμα μαγευτήκαμε όλοι από τις εικόνες που είδαμε και μαζέψαμε αρκετές πληροφορίες για το θέμα μας.

8ο Δ.Σ. Γλυφάδας. Τάξη Σ2
Υπεύθ. δάσκαλος Σκαμπαρδώνης Σταμάτης



Περιφερειακή Υμηττού - Σήραγγα. Αυτό ήταν σίγουρα το πιο δύσκολο κομμάτι της δουλειάς μας. Το επεξεργαστήκαμε προς το τέλος όλοι μαζί στην τάξη. Οι πληροφορίες που πήραμε ήταν από δημοσιεύματα εφημερίδων και περιοδικών, φυλλάδια των Δήμων (Αργυρούπολης, Ελληνικού, Γλυφάδας), μελέτη του Τ.Ε.Ε. κ.α. Όλες οι ομάδες που επεξεργάστηκαν το θέμα κατέληξαν στο ίδιο συμπέρασμα ότι δηλ. και οι δύο δρόμοι θα προκαλέσουν φοβερή αναταραχή στο οικοσύστημα του Υμηττού. Όσον αφορά τη σήραγγα του Υμηττού είναι βέβαιο ότι θα εξυπηρετήσει όλους αυτούς που θέλουν να πάνε στο αεροδρόμιο των Σπάτων απ' την άλλη όμως θα εξαφανιστεί κάθε είδους ζωή στο σημείο αυτό.

Συμπεράσματα. Αφού επεξεργαστήκαμε ένα-ένα τα επιμέρους θέματα στο τέλος κάναμε μια συνολική κουβέντα και παρουσίαση του θέματος. Ολοκληρώνοντας το πρόγραμμα είδαμε όλοι ότι δημιουργήθηκαν περισσότερα ερωτήματα και απορίες απ' ότι οι απαντήσεις που δόθηκαν. Το σίγουρο όμως είναι ότι μάθαμε κάποια μυστικά του. Ο Υμηττός λοιπόν κατάφερε να επιβιώσει μέχρι σήμερα παρ' όλες τις καταστροφικές κινήσεις του ανθρώπου (λατομεία, πυρκαγιές, δρόμοι). Ίσως ακόμα και σήμερα υπάρχει μια ευκαιρία να σωθεί αν κηρυχτεί Εθνικός δρυμός όπως το Σούνιο και η Πάρνηθα. Κι' όπως λέει κι ο Γιάννης Σχιζας στο βιβλίο του "Ο Υμηττός έχει ανάγκη να αρπαχτεί από τις μνήμες που μπορούν να αποτρέψουν την παθητική προσαρμογή στα τετελεσμένα γεγονότα του παρελθόντος".